

Bài học quyết tâm

Thu đông 1952, Bác đến với hội nghị chuẩn bị chiến dịch Tây Bắc. Hôm Bác hẹn tới, trời mưa to, gió cũng lớn, tiếng suối chảy rồi tiếng lá rừng rít tạo nên âm thanh dữ dội không khác gì có bão.

Vậy mà Bác vẫn giữ đúng hẹn, đến đúng giờ. Thấy Bác tới, anh Võ Nguyên Giáp và anh Nguyễn Chí Thanh vội ra đón. Chúng tôi nhìn xuống sườn đồi, ai nấy hồi hộp. Một tay cầm ô, một tay chống gậy, Bác bước nhanh lên đồi không có vẻ gì mệt mỏi. Tôi biết rằng, với tuổi Bác, Bác phải gắng sức cao độ mới được như thế. Nhìn râu tóc Bác đầm nước mưa, đôi dép cao su buộc lưng lẳng nơi đầu gậy, nghĩ cảm động muôn khóc.

- “Hôm nay trời mưa to, suối nước lũ, khi đến một cái suối nước chảy mạnh, thấy bên kia có một nhóm đồng bào đang ngồi đợi nước xuống để sang. Bác nghĩ: “Nếu không đi ngay, e các chú đợi mất thì giờ”. Bác kể rằng, sau khi sang được rồi, đồng bào bên kia suối cũng lội sang và lội sang được cả. Bác bảo đó cũng là kinh nghiệm cho hội nghị chuẩn bị chiến dịch, tức là “Bất kì việc gì to hay nhỏ, mình có quyết tâm thì làm được, mà còn lôi cuốn người khác cùng quyết tâm như mình”

Với quyết tâm của chiến dịch Thu đông 1952, Bác dẫn dắt một cách dễ hiểu nhưng hết sức cô đọng, Bác nói”

- “Trung ương Đảng và Tổng quân ủy đã cân nhắc kỹ chỗ dễ và chỗ khó của chiến trường sắp tới, và quyết tâm là chiến dịch này phải đánh cho thắng lợi. Quyết tâm của Trung ương chưa đủ, còn phải để cho các chú cân nhắc kỹ thấy rõ cái dễ và cái khó để truyền cái quyết tâm đó cho các chú. Trung ương và các chú quyết tâm cũng chưa đủ, mà phải làm cho quyết tâm đó xuống đến mọi chiến sĩ... Quyết tâm đó phải thành một khối thống nhất từ trên xuống dưới và từ dưới lên trên... Gặp thuận lợi thì phải quyết tâm phát triển, gặp khó khăn thì phải quyết tâm khắc phục... Gặp cái dễ mà không quyết tâm phát triển thì nó có thể biến thành cái khó, gặp cái khó mà quyết tâm khắc phục thì cũng thành cái dễ”.

Tôi nghĩ đó là những vấn đề mà với một người chỉ huy ở bất cứ lĩnh vực nào cũng có thể suy ngẫm trong khi cụ thể hóa các chủ trương và thực hiện chủ trương.

Nói chuyện xong, Bác gấp gờ hỏi han từng người. Bác bắt tay tôi, nhìn tôi triu mến và hỏi:

- Chú Tấn! Chiến dịch này chú tình thế nào?

- Thưa Bác? (Tôi hơi lúng túng và xúc động) Thay mặt cho cán bộ, chiến sĩ Đại đoàn 312, cháu xin hứa trong chiến dịch này nhất định sẽ thực hiện được quyết tâm của Trung ương Đảng và Tổng quân ủy, gặp khó khăn quyết tâm khắc phục khó khăn, gặp thuận lợi thì nhanh chóng phát triển thuận lợi.

- Như thế là tốt. Bác gật đầu khen, tỏ vẻ hài lòng rồi vui vẻ nói tiếp - không có quyết tâm thì bẻ một cành cây con cũng chẳng xong.

Tôi nhớ có một câu chuyện như thế, đồng chí công vụ của Bác bẻ cành cây làm lá nguyệt trang, bẻ cành này không được, nản lòng lại chạy đến cành cây khác, cứ loay hoay mãi. Bác lấy ngay câu chuyện đó làm thí dụ cho bài học quyết tâm giống như hôm nay, chuyện Bác lội qua suối lũ.